

[Hølge Larsen.]

udover naturligvis kan være situationer, hvor også samfundsmagten må gribe ind. Men for mig er det ideelle, at disse frie organisationer under ansvar over for denne samfundshelhed kan klare det selv.

Så har jeg vist i og for sig kun en enkelt bemærkning endnu at gøre om de indenrigspolitiske forhold.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen og i øvrigt også det ærede medlem hr. Poul Møller var jo inde på at tale om mit partis placering i dansk politik. Det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på dette, at hvis man skulle undgå socialistisk politik, så skulle det radikale venstre gå over på den anden side, og det ærede medlem hr. Erik Eriksen sagde noget i retning af, at mit parti var ved at afskrive liberale vælgere. Jeg tror, at de ærede medlemmer ser dette spørgsmål helt, helt forkert. Jeg sagde i går og vil gerne gentage det, at mit parti er og siden sin dannelse har været placeret på venstre side af midterlinjen i dansk politik. Jeg tror ikke på den gamle teori, som altså både det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Erik Eriksen var inde på, at man skulle have en opdeling af den danske befolkning i to grupper. Jeg er overbevist om, at der netop er folk, som har den venstrepolitiske indstilling uden derfor at have den ud fra en socialistisk opfattelse, og at dette gør, at det radikale venstre altid vil have en placering. Det var denne gamle strid, hvis man skal tale historisk om det, som skilte venstre i 1905. Man skal ikke tro, at der i det danske samfund ikke stadig er en gruppe af vælgere, som ønsker et parti placeret på venstre side af midterlinjen i dansk politik uden derfor at ønske at tilslutte sig et parti, der på den ene og den anden måde knyttes til en socialistisk samfundsopfattelse.

Lad mig så blot til sidst gøre et par enkelte bemærkninger i anledning af den redegørelse, som den højtærede udenrigsminister gav her i dag. Jeg takker for denne redegørelse, både for redegørelsen vedrørende markedsdrøftelserne, vedrørende det nordiske samarbejde og vedrørende forhandlingerne på NATO-mødet for nylig i Ottawa. Idet jeg takker for denne redegørelse, skal jeg samtidig opfordre til, at man stemmer for det af det ærede medlem hr. K. B. Andersen og

mig selv stillede forslag til motiveret dagsorden.

Aksel Larsen: Der er situationer, hvor det kan forekomme klogest ingenting at sige, og jeg tror ikke, at man bør bebrejde den højtærede statsminister, at han med sin tale så vidt muligt søgte at leve op til dette, og at det i og for sig lykkedes ganske godt. Statsministeren var prisværdig forsigtig i sin omtale af helhedsløsningen; han sagde vel i grunden kun om den, at den havde bevirket en større stabilitet. Han sagde altså ikke, at den havde bevirket, at der var kommet stabilitet eller stor stabilitet, men blot en større stabilitet end den stabilitet, der ikke eksisterede før den såkaldte helhedsløsning.

Det er yderst forsigtigt, det er yderst prisværdigt, og i denne forbindelse vil jeg for resten benytte lejligheden til at sige, at jeg er meget tilfreds med det, det ærede medlem hr. K. B. Andersen sagde, hvor han meget kraftigt understregede, at det var hans mening, at det var konjunkturerne ude i verden, der var afgørende for, hvordan det gik her i landet. (K. B. Andersen: Det sagde jeg ikke!). Jo, det var den slags, det ærede medlem sagde; han citerede sig selv i den retning og advarede imod at tale sort og hvidt. Ved tidligere lejlighed har det ærede medlem hr. K. B. Andersen taget mig i skole og fortalt mig, at det var den trekantede regerings indirekte skatter i 1957, der rettede Danmarks økonomi op, og ved den lejlighed sagde han intet om, at det var internationale konjunkturer. Men nu har det ærede medlem da opdaget, at de internationale konjunkturer betyder noget, og det er et ganske betydeligt fremskridt.

Hvad angår diskussionen om den sikrede beskæftigelse og løfterne o. s. v., får jeg nu at vide, at det er noget, man ustandselig må kæmpe for at sikre, og det er vel sådan set rigtigt, men det, jeg har beskæftiget mig med, er, at i marts måned blev der udsendt et socialdemokratisk flyveblad, hvor der stod, at man skulle takke regeringen for helhedsløsningen, fordi den havde sikret varig beskæftigelse. Så havde man jo lov til at blive lidt forbavset, når det ikke var mere end 7-8 måneder siden, at socialdemokratiet fortalte, at ved hjælp af omsforliget var der